

Preek over Mat.28:10 gehouden op 1 april 2018 (1e Paasdag) (lezing: Mat.28:1-10, 16-20)

Gemeente van Christus,

1. Als er één ding is dat we de laatste jaren hebben geleerd in onze gemeente, dan is dat wel hoe belangrijk publiciteit is (**dia 1**). Niet dat we het altijd goed doen, maar er zijn toch best wel voorbeelden waarin dat echt iets heeft opgeleverd. Neem de Paaschallenge van vannacht - er was een filmpje hier in de kerk, een wervend woord van Ester, een jeugdouderling bij de Tienerkerk, en Facebook zal ook wel meegedaan hebben, en zo hadden ze vannacht best een aardige groep jeugd bij elkaar. Zonder die publiciteit was dat niet gelukt. Of neem de kooravond op zaterdagavond: overal kwam je reclame tegen, in de media, de kranten, op de website, in onze eigen organen - en ziedaar: een volle kerk. Niet dat het een garantie is. We hebben dit jaar alle diensten van deze week via een huis-aan-huis-folder bekendgemaakt in heel het dorp, maar het loopt daarna niet storm met dorpingen, of ze moeten in de andere kerken zitten.

Maar één ding weet je zeker: zonder publiciteit wordt het niets. Dan bereikt het de mensen niet. Kon je er vroeger vanuit gaan dat ze de Paadwizer wel lezen, tegenwoordig moet je er meer aan doen om je aanbod echt bij de mensen te krijgen. En hier en daar moet dat ook nog beter dan we nu doen.

Want we hebben als kerk iets te brengen, dat het waard is dat het onder de mensen komt. Wie Jezus is - het kan een antwoord zijn op dingen waar mensen mee zitten. Wat Hij voor ons gedaan heeft aan het kruis, het is bestemd voor alle mensen. En ook de boodschap van Pasen, dat is een machtig verhaal. Dat is niet iets om weg te stoppen, maar goed nieuws ook voor de mens van nu. En daarom gebeurt er deze dagen ook van alles omdat bij de mensen te krijgen, veel meer dan vroeger - ik loop wel zo lang mee dat ik het verschil kan zien. Er gebeurt van alles bij ons en om ons heen.

Want is het niet schitterend om te kunnen vertellen: de dood is overwonnen (**dia 2**)! De dood ligt als een donkere rand om ons leven. We weten allemaal: we gaan een keer. En wat we van die dood merken, dat is enkel negatief. Ons lichaam breekt af. Onze geest wordt donker. En soms treft het ons als een donderslag bij heldere hemel, weg is ons leven. Daar hoeft je zelfs niet oud voor te zijn. De dood ligt om ons leven. Maar vandaag horen we van een open graf, en van een steen die weggerold is, en van bewakers die machteloos op de grond liggen omdat ze de dode Jezus niet tegen konden houden. De dood is overwonnen! Er zijn dingen mogelijk waar we met ons verstand niet bij kunnen. Jezus is sterker dan de dood. In het hek, dat de dood om het leven heeft gelegd, is een gat gekomen. En dat gat vind je bij Jezus, als je gelooft in Hem.

Want vandaag verbreiden we het blijde nieuws: Jezus leeft (**dia 3**)! Want waarom was het zo erg dat Hij gestorven was? Niet omdat Jezus zo'n aardige man was. Niet omdat Jezus nog betrekkelijk jong was. Maar omdat Hij de mensen hoop had gegeven, omdat Hij God dichterbij bracht, omdat Hij beloofde dat er een nieuwe wereld aan kwam, waarin God koning was en de mensen genade en vrede zouden vinden. Maar toen stierf Hij. En wat lijkt dat te zeggen? Dat dat verhaal van Jezus niet klopte. Dat de verwachting van de gelovigen niet klopte. Dat het weer zo'n mensenverhaal was, mooie woorden, maar zonder kracht.

Maar vandaag zien wij een open graf, en we horen dat Jezus verschijnt. Het is een teken van God. God zegt met Pasen ja tegen zijn Zoon. Hij zegt ja tegen de Gekruisigde. Jezus' dood is geen mislukking, maar een offer. En dat offer brengt heel veel te weeg. De deur naar de vergeving gaat open. De zonden van de mensen worden verzoend. Er ligt een nieuwe basis voor het leven met God. Pasen is het grote signaal: Jezus is de Redder, en Hij is niet dood, Hij leeft.

Want het werk van Jezus valt op Golgotha niet stil (**dia 4**). Ja, misschien voor even. Maar met Pasen komt het weer volop in beweging. Want de wereld is wel verzoend, maar nog niet verlost. De vergeving is gewonnen, maar nog niet uitgedeeld. Zelfs Jezus' volgelingen zijn

nog niet waar ze zijn moeten. Petrus moet nog bevrijd worden van zijn schaamte, en Thomas van zijn twijfel. Ze moeten met nieuwe ogen naar hun Heer leren kijken. Ze moeten ontdekken, dat Hij er voor heel de wereld is. En dat moet onze wereld ook horen, blijven horen, want er komen telkens weer nieuwe mensen. Wat Jezus deed toen Hij voor ons stierf, het moet naar de mensen. Publiciteit! Als er één gebeurtenis is die dat verdient, dan is het die van Pasen!

2. Maar toen ik dat zo bedacht, en zo weer naar de Paasgeschiedenis keek, toen trof mij iets vreemds. De publiciteit van het begin, die is wat wonderlijk! Het zou een event zijn geweest, als Jezus uit het graf was gekomen, zo midden op de dag, met een heleboel mensen eromheen. Dat had pas indruk gemaakt. Maar Jezus staat op in de vroege morgen, en niemand heeft het echt gezien.

Hoe stuurt God het nieuws de wereld in? (**dia 5**) Hij verschijnt aan een paar vrouwen. En die krijgen een boodschap mee voor de leerlingen. Niet eens een nieuwe boodschap trouwens. Ze moeten herhalen wat Jezus voor zijn dood al had gezegd: jullie moeten na mijn dood naar Galilea. En gemeente, dan moet je bedenken dat vrouwen in die tijd niet bekend stonden als betrouwbare getuigen. Ik weet wel, dat waren schandalige vooroordelen, waar we in onze tijd allang boven verheven zijn. Maar publicitair is het niet handig! Dat merk je ook als je het Paasverhaal bij Lukas leest, want wat zeggen de leerlingen als eerste reactie: het is dom geklets. Jezus heeft er zelf aan te pas moeten komen om het verhaal van de vrouwen te bevestigen. Waarom zo onhandig?

Het gaat trouwens ook nog verder. Want als de boodschap van Jezus verder moet, hoe heeft de hemel dat gepland? (**dia 6**) Dat draagt Jezus op aan een paar Galilese mannen. Zijn dat nu de geboren propagandisten voor een boodschap van wereldformaat? Galilea was zeker in vergelijking met Jeruzalem wat achtergebleven. De echte denkers en geleerden, die zaten niet daar. En die leerlingen, daar zaten heel gewone mensen bij, die met hard werken hun brood hadden verdiend, vissers, zelfs mensen met een verleden. Als ze zouden zijn gescreend zoals dat in onze tijd voor belangrijke functies gebeurt, dan waren ze er vermoedelijk niet eens door gekomen. Had Jezus niet veel meer gehad aan kenners van de profeten, aan geleerden, aan mensen met internationale contacten? Waarom zulke simpele mensen?

Maar gemeente, gaat het eigenlijk zo niet nog steeds (**dia 7**)? God doet zijn werk op aarde door gewone mensen. Paulus schrijft het later over een van zijn kerken: jullie die het evangelie meedragen - jullie zijn maar gewoontjes, niet veel wijzen, niet veel verstandigen. Hij was trouwens zelf ook een apart geval, een ex-vervolger van de kerk, met vermoedelijk ook nog een lichamelijke kwaal die hem belemmerde. En als je dan de geschiedenis van de kerk leest - wat een zwakheden kom je dan niet tegen! Wat een missers ook. Publicitair gezien is het allemaal niet zo handig, zou je zeggen.

Maar zo wil God werken. Hij laat het eerste Paasnieuws brengen door vrouwen. Hij gaat wereldwijd via Galileërs. Hij gebruikte als zijn gezondenen: mensen met gebreken. En gemeente, daarom is er in dat werk van God ook plaats voor u. God zoekt geen toppers. Hij zoekt mensen die zich laten gebruiken. Die krijgen een rol in het verbreiden van dat prachtige Paasnieuws, dat hoopvolle evangelie dat Jezus leeft, en dat we daarom niet bang hoeven te zijn voor de dood en dat onze zonden vergeven worden. Een vader vertelt het aan zijn kind. Een beppe leeft het voor aan haar kleinkinderen. Een bezoeker geeft liefde aan een mens in problemen. Een jeugdwerker steekt een twijfelende jongere een hart onder de riem. Zo simpel gaat Pasen verder. Daar hebt u helemaal geen hoogdravende dominees of geleerde leiders voor nodig.

En natuurlijk mogen we dan best van alles bedenken om de boodschap van onze Heer voor het voetlicht te brengen. Het is mooi om creatief te zijn, plannen te maken, te denken aan de kerk van morgen, aan eigentijdse benaderingen. Maar het echte geheim van het doorgaan van het evangelie, dat zit in het laatste zinnetje uit Mattheus' evangelie: (**dia 8**) Ik ben met jullie.

Ik ben met jullie alle dagen, tot aan de voltooiing van deze wereld.

Het geheim is: Jezus leeft! En als de levende Heer blijft Hij bij zijn volgelingen. Want het werk gaat verder, de wereld in, het gaat verder de tijden door. De ene generatie gaat, de volgende komt, en elke nieuwe groep vraagt om nieuwe dingen, maar wat ze nodig hebben is door alle tijden hetzelfde: de boodschap van de levende Heer. Het is het grote nieuws van Pasen. Dat Christus niet alleen leefde in een grijs verleden, maar dat Hij ook vandaag leeft, voor jong en oud. Want de opgestane Heer, die gaat nooit meer dood. Die blijft, en werkt, tot de dag dat alles klaar is.

En af en toe, dan laat Hij zich zien. In Galilea - dat was op het gewone werkveld. Dan merk je, dat Hij bij je is. Dan merk je iets van zijn kracht, dan zie je geloof ontstaan waar het tevoren nog niet was. Een klein Pasen is dat. Er komt iets tot leven. Want de levende Heer wil ook zijn met ons, vandaag. En misschien oogt dat niet spectaculair. Maar het is wel prachtig. Het houdt ons in beweging. Want een kerk, die leeft van de nabijheid van de levende Heer. Dat is onze hoop. Dat Hij onder ons werkt, dat Hij door ons werkt. En dat zo de boodschap van Pasen ook de nieuwe tijd ingaat.

Amen.